

Komisija za unapređenje kulture i informiranja
Konferencije sindikata INA-Petrokemije

u suradnji s

Foto- kino klubom »Metan« i
glazbenom sekcijom IDVD-a »INA-Petrokemija«

organizira

foto izložbu

„Uz zvuke koračnica”

u povodu 5. godišnjice rada duhačkog orkestra
IDVD-a »INA-Petrokemija«

Otvorenje je 25. siječnja 1982. godine u radničkom
restoranu »Metan« (INA-Petrokemija, Kutina)

PREDGOVOR

Dva desetljeća Kutina je bila bez limene glazbe. Nedostajalo je to skladno zvukovlje, koje okuplja, potiče, daje svečarsko raspoloženje . . . A onda uoči Praznika rada 1977. godine kutinskim ulicama odjeknuše zvuci koračnica. Mnoštvo ispuni središte grada da pozdravi iz više razloga svoju glazbu: jer koliko je radnička toliko je i vatrogasna, koliko je tvornička toliko je i kutinska, koliko je ININA toliko je i moslavačka.

No, danas kad ova glazba slavi 5. godišnjicu svog intenzivnog rada (instrumenti su na adresu IDVD-a »INA-Petrokemija« stigli 24. siječnja 1977. godine) valja se prisjetiti i trenutaka prije tog prvomajskog zanosa 1977. godine i napora ostvarenih do današnjeg dana. S dokumentarne strane u bilježenju tih rezultata podosta toga učiniše vrijedni fotoamateri Foto-kino kluba »Metan« i današnja izložba kojoj su se pridružile i fotografije iz privatnih zbirki tek su skroman izbor iz bogate aktivnosti duhačkog orkestra.

A što se orkestra tiče, kako svjedoči kronologija koju je brižno vodio Željko Skukan prva pisana riječ o potrebi osnivanja glazbene sekcije u okviru IDVD-a »INA-Petrokemija« zabilježena je 11. rujna 1972. godine — dakle prije deset godina. Inicijativu za osnivanje dao je Josip Dujmović, glazbeni entuzijasta s dugogodišnjim vatrogasnim i stažom u sviranju duhačkih instrumenata. Uslijedila je podrška cijelog društva, a u organizacijskom smislu u prvim još nesigurnim koracima osobito su pomogli Ivan Gerić, Antun Bračevac, Josip Turbić, Eduard Čonka. Ideja je izložena na sindikalnim skupštinama, podržana je i od strane radničkih savjeta, osobito Proizvodnje gnojiva i INA-Petrokemije. Kolektiv je otkad radnički savjeta, u skladu s interesima sindikalnih skupština, podržana je i od strane jedino da će sredstva uložena u instrumente i rad biti korisna za razvoj glazbene kulture. Dokle je išla želja za osnivanjem orkestra pokazuje i odgovor vrsnog kapelnika Pavla Matkovića iz Sremske Mitrovice na molbu da pošalje popis instrumenata neophodnih za početni rad, a datira s kraja 1972. godine. Stvorena je prava prepiska između SIZ-a kulture, kulturnih ustanova, društveno-političkih organizacija u pogledu traženja najboljih formi djelovanja glazbe. Bilo je i onih koji su s nevjericom gledali u želje dobrovoljnih vatrogasaca iz INA-Petrokemije. A onda na audiciji se našlo 120 radnika, među kojima većina nikad nije svirala duhački instrument. Tada se toj volji za muziciranjem pridružila upornost i pedagoški pristup stručnog voditelja Franje Plantaka i 42 člana za svega tri mjeseca javiše se u javnosti solidno izvodeći pojedine skladbe. A onda zaredaše vježbe i nastupi, samo 1978. godine nastupalo se 44 puta. Zvuci orkestra, jedinog te vrstete u INI odzvanjali su porečkom Zelenom lagunom za vrijeme Smotre dostignuća radnika INE, odjeknuli su i na Humci najvišem vrhu Moslavačke gore 27. siječnja 1979. u čast poznate bitke moslavačkih partizana protiv jakih neprijateljskih snaga. Čut će se tu i ove godine, podržat će u zajedničkom nastupu i Pjevački zbor umirovljenika Kutine. Pridružilo se to milozvučno treperenje i »putujućem šarenilu« kutinskih mališana prilikom cvjetnog korza. Taktovi ININE glazbe dobro su došli i na folklornoj priredbi »Voloderska jesen« i manifestaciji zbratimljenih naroda i narodnosti »Lipovljanski susreti«. A, koliko je tek nastupa u raznim prigodama bilo u INA-Petrokemiji, a o brojnim vatrogasnim manifestacijama da i ne govorimo.

Pored traženja kvalitete, širenja glazbene kulture u radu orkestra ima nečega što mu daje posebno obilježje. Možda je to 1979. godine najbolje izrazio književnik Berislav Nikpalj u »Vjesniku INE« riječima koje su aktualne i uz njegovu jubilar- nu 5. godišnjicu rada.

»Pojavilo se »nešto«, ono što bismo danas, nakon dvije godine opstojnosti, mogli označiti kao NOV KVALITET u životu i radu našeg, kutinskog kolektiva. Nešto »izvan standarda« nešto što ne samo uljepšava veći i osmišljuje vijek ljudski. Jer život se glazbom ispunjava. I prem umjetnički domet ovom orkestru još ne može biti visok, njegovo je samopostojanje ono što nadahnjuje i ispunjava nosom. Takva »kultura«, izrasla iz života organizma, iz jedne radne skupine ljudi saživljenih s krajem u kojem žive, većeg je značenja od onog (višeg) »tipa« koji se pasivno prima, a ostaje vazda tuđ, jer je gostujući, prolazan.

Ljudi vole čuti, vidjeti svoje ljude, njihovo im umijeće čini radost i zadovoljstvo, ONI su s njima svakodnevnim životom srasli, dio su njih«.

Dragutin PASARIĆ

U proteklih pet godina u rad duhačkog orkestra IDVD-a INA-Petrokemija«
bili su uključeni:

Antun Balon, Nedim Hadžihajdić, Nikola Jakovina, Josip Kerep, Alojz Kukec, Ivan Prohaska, Franjo Prohaska, Mihovil Udragović, Ivan Vondrak, Franjo Kantolić, Stjepan Drenski, Karlo Kabelka, Krešo Dujmović, Mijo Grahovac, Andrija Krbot, Željko Masinović, Franjo Mladić, Luka Šnjarić, Stjepan Pavlinić, Ivan Dekalović, Zvonko Klenkar, Stjepan Kranjčević, Slavko Bervida, Ivan Štefančić, Đuro Buneta, Ivan Pavliša, Antun Tisaj, Vinko Žigolić, Zdravko Bervida, Josip Dujmović, Stjepan Špaček, Mijo Coha, Veljko Imbri, Stevo Šotić, Marijan Žigolić, Josip Borovec, Ivan Degoricija, Franjo Milković, Vlado Kroupa, Zlatko Štefek, Željko Skukan, Ivan Štefek, Juraj Culjaga, Mirko Dodoš, Ivica Turkalj, Ivica Kruh-Vuk, Ivica Grdić, Milko Ježo, Vinko Cvitaš, Franjo Capan, Stjepan Višek, Darko Preglej, Ivan Digiusto, Đuro Nežnanović, Milan Katalinić, Stojan Dreković, Miroslav Strott, Ivica Drenski, Juraj Rus, Danko Zgazivoda, Stjepan Gregurek, Zlatko Klaus, Vladimir Lušičić, Zdenko Dujmović, Ivan Kiseljak, Mijo Ladešić, Mato Ožarić, Domagoj Udragović, Tomek Ježo i Damir Korica.

Stručni voditelj: Franjo PLANTAK